

U heeft mij gevraagd of ik bij deze commissie een verklaring wil doen over mijn ervaringen als politieagent. Ik had u namelijk gebeld na uw oproep op uw website aan gewetensbezwaarde agenten.

Eigenlijk heeft uw oproep mij wakker gemaakt, want langzaam maar zeker was ik het bijna normaal gaan vinden wat de politie de mensen allemaal aandoet.

Je vindt al ver voor corona in de kranten terug dat er een roep zou zijn vanuit de bevolking om strenger optreden van de politie en om meer 'blauw op straat'. Dat er gevonden zou worden dat overlast veroorzakende jongeren harder aangepakt moeten worden en verkeersshufters moeten worden opgespoord en hoge boetes en zelfs vrijheidsstraffen moeten krijgen. Ook dat rijden door een rood kruis boven de snelweg zou heel veel gebeuren.

Nu ik zo terugkijk heb ik van al die dingen nooit harde cijfers gezien die onafhankelijk zijn onderzocht. Ik vond het toen al raar dat over bijvoorbeeld die rondhangende en overlast veroorzakende jongeren door de korpsleiding zo denigrerend werd gesproken. Het ging ook niet over het voorkomen van escalatie maar altijd weer over 'hard ingrijpen en niets pikken'.

Hoeveel minderjarige jongens en meisjes ik niet in de cel heb zien zitten een hele nacht voordat eindelijk eens hun ouders werden gebeld is niet op twee handen te tellen. Ook hoe die ouders werden toegesproken door de dienstdoende agenten bij het ophalen van hun kroost. Dat was echt niet normaal. Want die ouders klaagden vaak dat ze de hele nacht ongerust waren geweest waar hun kinderen waren en dat de politie toen ze belden dat hun kinderen niet thuis waren gekomen niet vertelde dat ze in een cel zaten. Die ouders kregen dan een preek dat ze maar beter op hun koters moesten letten.

Nu zie ik hetzelfde gebeuren. Het zijn weer de jongeren die onder vuur liggen. We moeten van alles handhaven en vooral die avondklok is gewoon tegen jongeren gericht. Het wordt door mijn teamchef niet verborgen gehouden dat we vooral jongeren in de gaten moeten houden en zoveel mogelijk jongeren moeten verbaliseren.

Ik vraag mij af waar dit allemaal toe gaat leiden. Ik wil echt niet op deze manier agent zijn. Ik heb zelf twee pubers en zie wat dit allemaal met ze doet. Hoe is het mogelijk dat de maatschappij in een jaar zo veranderd en mijn werk ook zo veranderd is? Het lijkt wel alsof we met dat steeds hardere optreden voorbereid zijn op wat we nu aan het doen zijn, dat steeds meer gebruiken van geweld en het bijna drillen van de mensen.

Ik zie op sociale media mensen die zeggen dat we een politiestaat aan het worden zijn. Eerst vond ik dat een complottheorie maar het gaat er wel steeds meer op lijken. Het ging allemaal zo snel verleden jaar, met al die nieuwe instructies die we kregen over hoe we op moesten treden. De organisatie heeft niet bepaald de reputatie goed om te kunnen gaan met veranderingen, maar nu was er al een heel soort van draaiboek over de nieuwe werkwijze.

Ik ben naar mijn teamchef gegaan en heb mijn zorgen uitgesproken. Hij zei dat ik gewoon moet doen wat er gezegd wordt en dat ik niet aangenomen ben om na te denken maar om

orders uit te voeren. Hij zei ook dat wappies asociaal zijn en dat wij er zijn om ze onder controle te brengen en te houden en als ik daar moeite mee heb dat ik dan maar ander werk moet gaan zoeken. Ik wist niet goed wat ik met die reactie aan moest. Waarom mag ik niet nadenken of wat ik doe wel goed is? Je hebt het hier niet over verkeersovertredingen ofzo maar over het handhaven van regels die heel veel vrijheid van mensen afnemen en dan ook nog eens met veel geweld worden afgedwongen.

Ik ben dus na gaan denken toen ik uw oproep zag en zie nu dat het heel erg zorgelijk is wat er aan de hand is en dat we als agenten moeten zeggen dat voor ons de grens bereikt is en we niet meedoen aan het drillen van een heel land.

Ik hoop dat u wat met mijn verklaring kan.

Maart 2021

Maart 2021

Ik wil graag dat mijn verklaring voorlopig anoniem blijft.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses